

[Kammersgaard.]

at opholde mig ved det. Jeg ønsker blot at udtale Haabet om, at de Undersøgelser, der er anstillet for at finde et Støttepunkt for Færingefiskeriet udover det, der allerede er paa Grønland, maa krones med Held. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling.

Samuelson: Den Bemyndigelse, som det foreliggende Lovforslag giver den højtærede Søfartsminister i Lovforslagets 1ste Stykke er, saaledes som den ærede sidste Taler udtalte, overordentlig godt kendt. Den skal jeg derfor slet ikke komme nærmere ind paa. I Lovforslagets 2det Stykke gives der imidlertid Regeringen Bemyndigelse til at afholde Udgifterne ved eventuelt Anlæg af en Havn med dertil hørende Station, Radioanlæg og Personale, og dette er noget nyt.

Man har i Forvejen deroppe en Havn, som man kalder „Færingehavnen“, som danske Fiskere kan benytte, og denne Havn er ogsaa blevet benyttet af det Fiskeri, som drives bl. a. fra Færøerne oppe ved Vestgrønland. Denne Havn er en god Havn, og den ligger fortræffeligt for det Fiskeri, der drives paa den saakaldte Fyllabanke. Imidlertid har det vist sig, i de senere Aar, at Torsken er trukket Nord over, og nu fisker bl. a. de færøske Fiskere i al Fald Torske oppe ved Sukkertoppen eller oppe ved Holsteinborg, og derfra er Afstanden til denne Færingehavn ret lang.

Derfor har der i mange Aar været et levende Ønske blandt de færøske Fiskere om at faa et Støttepunkt, der ligger bekvemmere end Færingehavnen. Endnu er dette ikke lykkedes, men nu indeholder det foreliggende Forslag en Bemyndigelse for Regeringen til at anlægge en saadan Havn, hvis der kan findes en Havn, der kan opfylde de Betingelser, der maa stilles. Det oplyses i Bemærkningerne til Lovforslaget, at den højtærede Søfartsminister i sin Tid har anmodet Marineministeriet om at lade Inspektionsskibene undersøge, om en saadan Havn kan findes indenfor det Omraade, der her kan være Tale om. Det er endnu ikke sket, men Ministeren har til Hensigt i det kommende Foraar paa ny at lade Inspektionsskibene undersøge videre, og jeg maa sige, at jeg meget ønsker, at disse Undersøgelser maa krones med Held, saa at der virkelig kan aabnes en ny Havn som Støtte for Fiskeriet allerede i den kommende Sæson. Jeg tror, at hvis det kan lykkes, vil det blive modtaget med Glæde, i hvert Fald oppe i

min Valgkreds, og fra min Valgkreds drives der et meget betydeligt Fiskeri ved Grønlands Vestkyst; der er i hvert Fald 1 500—1 600 Mand aarlig beskæftiget deroppe. De vil i hvert Fald glæde sig over det.

Derfor takker jeg for Lovforslaget, men jeg takker specielt for 2det Stykke. Jeg ønsker ikke ved denne Lejlighed at lægge Skjul paa, at de færøske Fiskere, og jeg for Resten ogsaa, ønsker meget betydeligere Adgang til at fiske paa dansk Søterritorium ved Vestgrønland end den, som hjemles ved det foreliggende Lovforslag. Lagtinget har gentagne Gange i de senere Aar henvendt sig til Regeringen med Ønske om at faa større Lempelser i den gældende Lovgivning, for at Færingerne kan fiske noget nærmere Land, end de har Ret til nu. Sidste Vinter blev der samlet Underskrifter paa en Adresse om at opnaa større Lempelser. Denne Adresse fik betydelig Tilslutning, som naturligt er, oppe paa Færøerne. Jeg tror, den fik henimod 6 000 Underskrifter; det vil sige Underskrifter ikke alene fra alle Fiskerne, men ogsaa fra adskillige andre, som ikke kan kaldes Fiskere, men som alligevel er fiskeriinteresserede og derfor sluttede sig til Ønsket i denne Adresse om at faa større Lempelser for de færøske Fiskere, som driver Fiskeri ved Grønlands Vestkyst.

Denne Adresse er afleveret i Ministeriet af to Udsendinge, en for Fiskeriforeningen og en for Skipperforeningen. Adressen er maaske noget vidtgaaende, idet den udtaler Ønske om, at Færingerne maa faa Lov at fiske overalt paa Søterritoriet ved Grønland, og naar den forstaaes saa vidt, som den kan, indeholder den ogsaa et Ønske om Adgang for den færøske Fiskerflaade til de grønlandske Fjorde.

Dette er Grønlænderne meget imod. Jeg ved ogsaa, og der er flere, der vil kunne bekræfte det, at da Rigsdagsdelegationen i 1931 var oppe i Grønland, og man havde en Forhandling med Sydgrønlands Landraad, kom det frem, at Færingerne ønskede Adgang for deres Fiskerflaade til de grønlandske Fjorde, og da havde jeg Lejlighed til at udtale, at det krævede Færingerne ikke, Færingerne krævede ikke Adgang for deres Fiskerflaade til de grønlandske Fjorde. Denne min Udtalelse støttede jeg paa Beslutninger i Lagtinget, som forelaa paa det Tidspunkt. Disse Beslutninger kendes jo ogsaa i Ministeriet, for Meddelelse derom er sendt Ministeriet, efterhaanden som Beslutningen er vedtaget af Lagtinget, saa jeg havde Ret til at sige, at Fæ-